





Ով Հայ՛, 'ի սկզբանէ 'ի վեր քու ազգի  
վրայ ինչե՛ր պատահեցան, 'ի՛նչ յաջողութիւններ,  
'ի՛նչ փառքեր եւ 'ի՛նչ եփեցան թիւներ  
թիւներ ձեռք անցան, աւա՛ղ . . . 'ի՛նչ է  
դան անոնք . . . չէ՛ մի որ տապալկեցան ու  
ջնջեցան . . . չը գիտե՛ս պատճառը, ա՛ն կար-  
գա՛ 'նախնեաց արկանները . . . Ու՛ր եւ  
Ներսէսներդ, Դեմոններդ եւ այլք, ու՛ր  
են Արամներդ, Տրդատներդ, Վարդաններ-  
դը, միայն Հայտատաւուն Նոսիրական հողի  
տակ ամփոփուած են անոնք . . . Դեւ, ա-  
Հայ՛, դու ալ անոնց, այ՛ն չքնաղ հար-  
գաւակ՛ ես, յիշ՛՛ դանոնք անգամ մը, մը  
տանէ՛ ան տանի՛ Հայոց վրայ, եւ յոռո-  
քանէ՛ այժմօվ իմանալը, նայ՛ յառաջագե-  
նին, թէ յետագէ՛մ անկէ՛ 'ի վեր . . . Գուե եզ-  
արքդ հո՛ն՛ Նախնեացդ բնիկ տեղը անհան-  
ղութիւն թշուառութեան ներքեւ կը ճնն-  
չուին հի՛սմ, քու արեւակիցդք են քոց  
օգնութիւն կտրուկներդ, միացա՛ր անոն-  
հետ թշուառութեանց դարձան մ'ընեցե-  
համար. ջանացի՛ր կրթութեամբ լուսաւ-

